

Εμβόλια: Αυτά που πρέπει να γνωρίζει κάθε γονιός

Οι γονείς δικαιούνται και οφείλουν να είναι ενημερωμένοι για τους εμβολιασμούς. **Στην πράξη, λίγοι γνωρίζουν ποια εμβόλια κάνει το παιδί τους και γιατί.** Οι περισσότεροι, συνεπείς, γονείς, όταν ρωτηθούν για το ποια εμβόλια έχει κάνει το παιδί τους, απαντούν «όλα». Οι λιγότερο συνεπείς γονείς λένε «α, ναι, έπρεπε να κάνουμε κι άλλα, αλλά το καθυστερήσαμε». Το αποτέλεσμα αυτής της συμπεριφοράς είναι να βρίσκονται πολλά παιδιά πλημμελώς εμβολιασμένα. Πρόκειται για παιδιά όλων των κοινωνικών στρωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των παιδιών και των ανιψιών γιατρών και παιδιάτρων.

Σε κάθε εμβολιασμό του παιδιού τους οι γονείς πρέπει να γνωρίζουν:

- **Ποιο ή ποια εμβόλια έγιναν**

Να ρωτούν τον/την παιδίατρο. Και να κοιτάζουν στο Βιβλιάριο Υγείας του Παιδιού τι αντιπροσωπεύουν τα αρχικά που βλέπουν. Να διαβάζουν τις επεξηγήσεις.

- **Πότε πρέπει να γίνεται**

Οι ημερομηνίες προγραμματίζονται και γράφονται συνήθως από τον/την παιδίατρο στο Βιβλιάριο Υγείας του Παιδιού. **Καλή τακτική είναι να ελέγχεται το Βιβλιάριο Υγείας του Παιδιού στην αρχή κάθε σχολικής χρονιάς.** Ας μην επαναπαύονται οι γονείς ότι το παιδί έχει συμπληρώσει «όλες» τις δόσεις γιατί το χρονοδιάγραμμα και ο αριθμός των δόσεων μπορεί να αλλάξουν από τη μια χρονιά στην άλλη.

- **Ποιες επιπτώσεις έχει ο ατομικός εμβολιασμός στη δημόσια υγεία**

Θα πρέπει ο καθένας να συνειδητοποιεί ότι τα παιδιά προφυλάσσονται από την αρρώστια με τον δικό τους εμβολιασμό, αλλά και μέσω του εμβολιασμού των άλλων: Είναι προφανές ότι έχει κανείς λιγότερες πιθανότητες να μολυνθεί από κάποιο μικροοργανισμό όταν το περιβάλλον του είναι εμβολιασμένο. [Κυκλοφορούν λιγότερα μικρόβια σε εμβολιασμένους πληθυσμούς.](#)

- **Τα εμβόλια δεν είναι μόνο για τα παιδιά. Είναι για όλη τη ζωή.**

[Καλό είναι να ελέγχουν οι γονείς και τη δική τους εμβολιαστική κάλυψη.](#)

Π.χ. αν έχουν περάσει περισσότερα από δέκα χρόνια από την προηγούμενη δόση αντιτετανικού εμβολίου, να κάνουν άλλη μία. Και μην ξεχνάτε να θυμίζετε στους παππούδες και στις γιαγιάδες που έχουν περάσει τα 65 χρόνια να κάνουν αντιγριπικό εμβόλιο κάθε χρόνο.

- **Τα εμβόλια πρέπει να αναφέρονται στα παιδιά ως κάτι απαραίτητο και μη διαπραγματεύσιμο.**

Τα περισσότερα εμβόλια γίνονται με ένεση. Συνήθως οι γονείς φοβούνται τις ενέσεις και μεταδίδουν τον φόβο τους και στα παιδιά. [Τα περισσότερα παιδιά είναι πολύ πιο ψύχραιμα, αρκεί να χειριστούν οι γονείς το θέμα σωστά και με ειλικρίνεια.](#)

Μερικοί χρησιμοποιούν ακόμη το εμβόλιο ως απειλή: «Αν δεν πεις το γάλα σου, θα σε πάω στον γιατρό να σου κάνει ένεση!» Απαράδεκτο και ψέμα!

Άλλοι, παρηγορούν το παιδί σαν να έκανε ο γιατρός κάποια κολάσιμη πράξη βίας «Θα τον κάνουμε ντα τον γιατρό που σε τσίμπησε». Απαράδεκτο και ψέμα επίσης! Άλλοι διαβεβαιώνουν ότι «δεν πονάει καθόλου». Ψέματα! Όλες οι ενέσεις πονούν λίγο.

Άλλοι αγριεύουν «Μην κλαις! Ρεζίλι μ' έκανες». Είναι άχρηστη ψυχολογική βία.

[Φυσικό είναι να κλάψει το παιδάκι.](#) Έχω δει σκληροτράχηλους στρατιώτες να τρέμουν μπροστά σε μια σύριγγα!

Άλλοι επιμένουν καταπιεστικά: «Πες ευχαριστώ στη γιατρό που σου έκανε εμβόλιο, αλλιώς δεν πάμε στις κούνιες». Άχρηστο και συχνά εντελώς αψυχολόγητο! Αν δεν έχει κέφι το νήπιο να πει κι «ευχαριστώ», δεν θα το παρεξηγήσει ο γιατρός!

[Η καλύτερη τακτική είναι χωρίς πολλές-πολλές προετοιμασίες,](#) όταν φτάσετε με το παιδί μπροστά στο γιατρό να πείτε ψύχραιμα «Εδώ μας έχετε γράψει ότι πρέπει ο Ζήσης να κάνει εμβόλιο ιλαράς». «Είναι ένα τσίμπημα, αλλά όχι και πολύ σπουδαίο». «Ε, καλά. Μην κλαις τώρα, πέρασε», «Όλα τα παιδιά κάνουν εμβόλια», «Κάνεις το εμβόλιο για να μην αρρωστήσεις», «Ναι, σε κανέναν δεν αρέσουν οι ενέσεις, αλλά δεν είναι και τίποτε τρομερό!», «Μπράβο, πολύ ωραία στάθηκες ακίνητος για το εμβόλιο», «Δεν έχεις να κάνεις άλλη ένεση μέχρι να γίνεις 5 χρονών». [Για παιδιά μεγαλύτερα από 9-10 ετών καλό είναι να εξηγήσει ο γιατρός ποιο εμβόλιο κάνει και γιατί.](#)